

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, για τον λόγο ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δυο αντιπαραβαλλόμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2010 — Aitic Penteo κατά ΓΕΕΑ — Atos Worldline (PENTEΟ)

(Υπόθεση T-585/10)

(2011/C 63/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aitic Penteo, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Atos Worldline SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 774/2010-1, δεχόμενο την αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 5480561

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 774/2010-1, και

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «PENTEΟ», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 5480561

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο στην Μπενελούξ υπ' αριθ. 772120 λεκτικό σήμα «XENTEΟ» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36, 37, 38 και 42· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 863851 διεθνές λεκτικό σήμα «XENTEΟ» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36, 37, 38 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει: (i) το άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, περί απαγορεύσεως των διακρίσεων, το οποίο επιβάλλει την ίση μεταχείριση σύμφωνα με το δίκαιο, (ii) το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τα προγενέστερα δικαιώματα της προσφεύγουσας, (iii) τα άρθρα 75 και 76 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα εμπροθέσμως, και (iv) το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση του ενδεχόμενου κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2011 — Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-7/11)

(2011/C 63/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Melli Iran (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: L. Defalque και S. Woog, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την παράγραφο 5 του μέρους Β του παραρτήματος της απόφασης 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ και την παράγραφο 5 του μέρους Β του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2007 ⁽²⁾ και να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο έγγραφο του Συμβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 2010·

— να αναγνωρίσει ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της απόφασης της 26ης Ιουλίου 2010 ⁽³⁾ του Συμβουλίου και το άρθρο 16, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 είναι παράνομα και δεν εφαρμόζονται έναντι της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.